

nationalt patent med ældre ret. Som en vigtig bestemmelse kan endvidere nævnes, at fællesskabspatentets retsvirkning er afhængig af, at patenthaveren indleverer oversættelse af patentkravene til de officielle sprog i de medlemslande, hvis sprog ikke er tysk, engelsk eller fransk. En mere omfattende oversættelse kan dog kræves, hvis et land benytter sig af den særlige reservationsmulighed, der er hjemlet i en overgangstid.

Fællesskabspatentet er ifølge konventionen alene undergivet dennes bestemmelser – det har autonom karakter. Der er imidlertid væsentlige undtagelser. Medlemslandenes nationale lovgivning er som nævnt afgørende for indrømmelse af tvangslicens. Mens virkningerne af fællesskabspatentet alene afgøres af konventionen, finder national lovgivning i øvrigt anvendelse ved spørgsmål om krænkelse af fællesskabspatenter.

Det oprindelige udkast til FPK bestemte, at designering af EF-lande i forbindelse med indlevering af en europæisk patentansøgning kun kan ske samlet. Designering af ét eller flere EF-lande skal anses som designering af dem alle. Dette hovedprincip er imidlertid afgørende fraveget for at imødekomme ønsker fra britisk side, fremsat i 1974. Hovedudgangspunktet står uændret i konventionens artikel 3, men ifølge en særlig bestemmelse, artikel 86, skal den automatiske designering af alle 9 EF-lande ikke finde anvendelse, når ansøgeren ved den europæiske ansøgnings indlevering erklærer, at han ikke ønsker et fællesskabspatent. Dette skal gælde i en overgangsperiode, som inden for de første 10 år efter konventionens ikrafttræden kun kan bringes til ophør ved enstemmig beslutning af ministerrådet. Efter de 10 år skal en kvalificeret majoritet tilvejebragt på den måde, EØFT artikel 148 og det såkaldte Luxembourg-forlig fastsætter, kunne ophæve overgangsordningen.

Ordningen kan i realiteten bevirke, at indførelsen af fællesskabspatentet udsættes i en årrække efter FPK's ikrafttræden alt efter det omfang, i hvilket ansøgerne vælger at få europæiske patenter i stedet for et fællesskabspatent.

Til administrationen af fællesskabspatentkonventionen oprettes særlige organer ved EPO. Øverste myndighed er i denne forbindelse Den særlige Komité inden for Administrationsrådet. Der er særlige annullationsafdelinger, som behandler sager om patenthaverens frivillige begrænsning af fællesskabspatentet og om ugyldighedskendelse. Klager over afgørelser truffet af annullationsafdelingerne og af administrationsafdelingen, som fører fællesskabspatentregistret, opkræver årsafgifter og udgiver fællesskabspatenttidende, kan indbringes for an-

nullationskamrene. Visse principielle spørgsmål kan indbringes for De europæiske Fællesskabers Domstol.

Som tidligere nævnt forudsætter Den europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention oprettelsen af en europæisk patentorganisation med hovedsæde i München. Et administrationsråd udgør organisationens styrelse og det administrative organ er Den europæiske Patentmyndighed, der skal opbygges gradvis. Først i femåret, efter at EPM er trådt i funktion, venter man at nå op på det anslåede ansøgningstal, som det vil være, når systemet er fuldt udbygget. Endvidere er der i den såkaldte centraliseringsprotokol, der senere omtales, åbnet mulighed for, at visse landes patentmyndigheder i en overgangsperiode på 15 år kan bistå EPM med patenterbarhedsbedømmelse af europæiske patentansøgninger. I de sidste 5 år af overgangsperioden skal der ske en gradvis afvikling af dette arbejde.

Udviklingen bedømmes foreløbig således, at EPM i løbet af første funktionsår vil modtage knap 10.000 ansøgninger. Ansøgningstallet vil efter foretagne beregninger ligge på ca. 30.000 pr. år efter fem års funktionstid.

Centraliseringsprotokollen blev underskrevet i forbindelse med vedtagelsen af Den europæiske Patentkonvention. Protokollen skal sikre en for alle parter acceptabel løsning af problemerne i forbindelse med den delvise koncentration af behandlingen af patentansøgninger, som er hensigten med indførelsen af konventionens system.

Protokollen behandler tre hovedspørgsmål: (1) Inkorporering af Det internationale Patentinstitut i EPO. (2) Deltagerlandenes afkald til fordel for EPM på at optræde som international, nyhedsundersøgende myndighed ifølge PCT med visse undtagelser, som bl. a. kan få betydning for Sverige. (3) Overgangsregler, som skal lette de nationale patentmyndigheders tilpasning til det europæiske system (»transferred work«).

Særlig bestemmelserne om det såkaldte »transferred work« har interesse for Danmark. Ifølge disse kan Administrationsrådet i en overgangsperiode på 15 år lade en del af prøvningsarbejdet udføre af nationale patentmyndigheder, som kan foretage det på engelsk, fransk eller tysk. Højest 40 pct. af samtlige europæiske ansøgninger kan behandles på denne måde. En patentmyndighed må ikke tildeles mere end en tredjedel af totalantallet af ansøgninger; tilbage er i givet fald 7 pct. til andre nationale patentmyndigheder. Det var under forhandlingerne forudsat, at England skulle udføre